

sv. Janez 23. – papež Janez Dobri

"Papež Dobri" se glasi vzdevek, ki se je oprijel papeža Janeza XXIII., rojenega z imenom Angelo Giuseppe Roncalli. Ta se je rodil 25. novembra 1885 v dninarski italijanski družini kot tretji od trinajstih otrok v kraju Sotto il Monte pri Bergamu na severu Italije. Bil je zelo nadarjen za učenje in tako je stopil v malo semenišče. Leta 1904 je bil

posvečen v duhovnika in poslan za tajnika škofu v Bergamo. Desetletje pozneje je bil med prvo svetovno vojno vpoklican v kraljevo italijansko armado, kjer je služil v sanitetnem odredu ter kot kaplan. Leta 1925 ga je papež Pij XI. imenoval za apostolskega nuncija v Bolgariji ter ga obenem posvetil v nadškofa ter mu podelil naslovno škofijo Areopolis. Za svoje škofovsko geslo si je izbral »Obedientia et Pax« (pokorščina in mir). Leta 1935 je bil imenovan za apostolskega nuncija v Turčiji in Grčiji, kar je Roncalli izrabil za pomoč številnim Judom in rešitev tisočev beguncev v Evropi. Leta 1944 ga je papež Pij XII. imenoval za apostolskega nuncija v Parizu. V svojih službah v različnih državah si je nabral diplomatskih izkušenj in pastoralnih modrosti. Leta 1953 je bil imenovan za beneškega patriarha in obenem ustrezno povzdignjen v kardinala.

Ko so se oktobra leta 1958 zbrali na konklavah škofje, da bi izbrali naslednjega papeža potem, ko je umrl papež Pij XII., je prevladovalo mnenje, da bo novi papež zgolj prehodni (na papeškem mestu bo le kratek čas in ne bo naredil ničesar velikega ali novega). Potem pa je Angelo Roncalli, ki si je nadel ime Janez XXIII., vse presenetil, saj je med drugim sklical nov vesoljni koncil, sklical rimsko sinodo, prenovil zakonsko pravo ... Prvič po 400 letih od izobčenja Elizabete I. se je srečal s canterburyjskim nadškofom – prečastitega Geoffreyja Francisa Fisherja je gostil v Vatikanu 2. decembra 1960 in imel z njim enourni pogovor. Tudi sicer je veliko delal za edinost kristjanov.

Hkrati pa se je ljudem priljubil s svojo dobroto in ljubeznijo. Ko je leta 1963 umrl (3. junija), so časopisi njegovo priljubljenost izrazili z naslovom »Smrt v družini«.

Za blaženega ga je razglasil papež Janez Pavel II., za svetnika pa papež Frančišek.

Med drugim je znan, da se je znal nasmejati – tako drugim kot tudi sam sebi. Tukaj je nekaj njegovih izjav:

- Janez XXIII. je nekoč takole pojasnil nočne skrbi v najzgodnejšem obdobju svojega papeževanja: "Pogosto se zbudim sredi noči in začnem razmišljati o problemih v svetu, pa si rečem, da bi o tem moral govoriti s papežem. Potem pa se spomnim, da sem jaz papež, in si rečem: 'No, potem pa moram o tem govoriti z Gospodom'."

- Nedolgo zatem, ko je bil izvoljen za papeža, se je Janez XXIII. sprehodil po rimskih ulicah. Ko ga je videla neka žena, je rekla prijateljici: "Moj Bog, kako je debel!" Papež pa je to slišal, se obrnil proti njej in ji dejal: "Gospa, nekako imam zaupanje, da razumete, da konklave ni lepotno tekmovanje!"
- Neki vatikanski uradnik je papežu dejal, da je "absolutno nemogoče", da bi 2. vatikanski koncil odprli v letu 1963. "Dobro, ga bomo pa v 1962," je odgovoril papež. In res ga je.